

Coulombov zákon & comp.

základná síla bežného života

mechanika 5

kľúčová sila

väčšina fyzikálnych javov

- Takmer všetko, čo sa deje okolo nás, je prejavom takzvanej elektrostatickej sily, ktorá pôsobí medzi každými dvomi elektrickými nábojmi.
- Ako presne táto sila vyzerá, uhádol a experimentálne overil Charles Augustin de Coulomb v roku 1785 (takmer sto rokov po vydaní Newtonových Principií).
- Uhádnutie vyzeralo takto: čo keby elektrostatická sila vyzerala úplne ako Newtonova gravitačná sila, akurát by v úlohe hmotností vystupovali náboje?

Coulombova sila

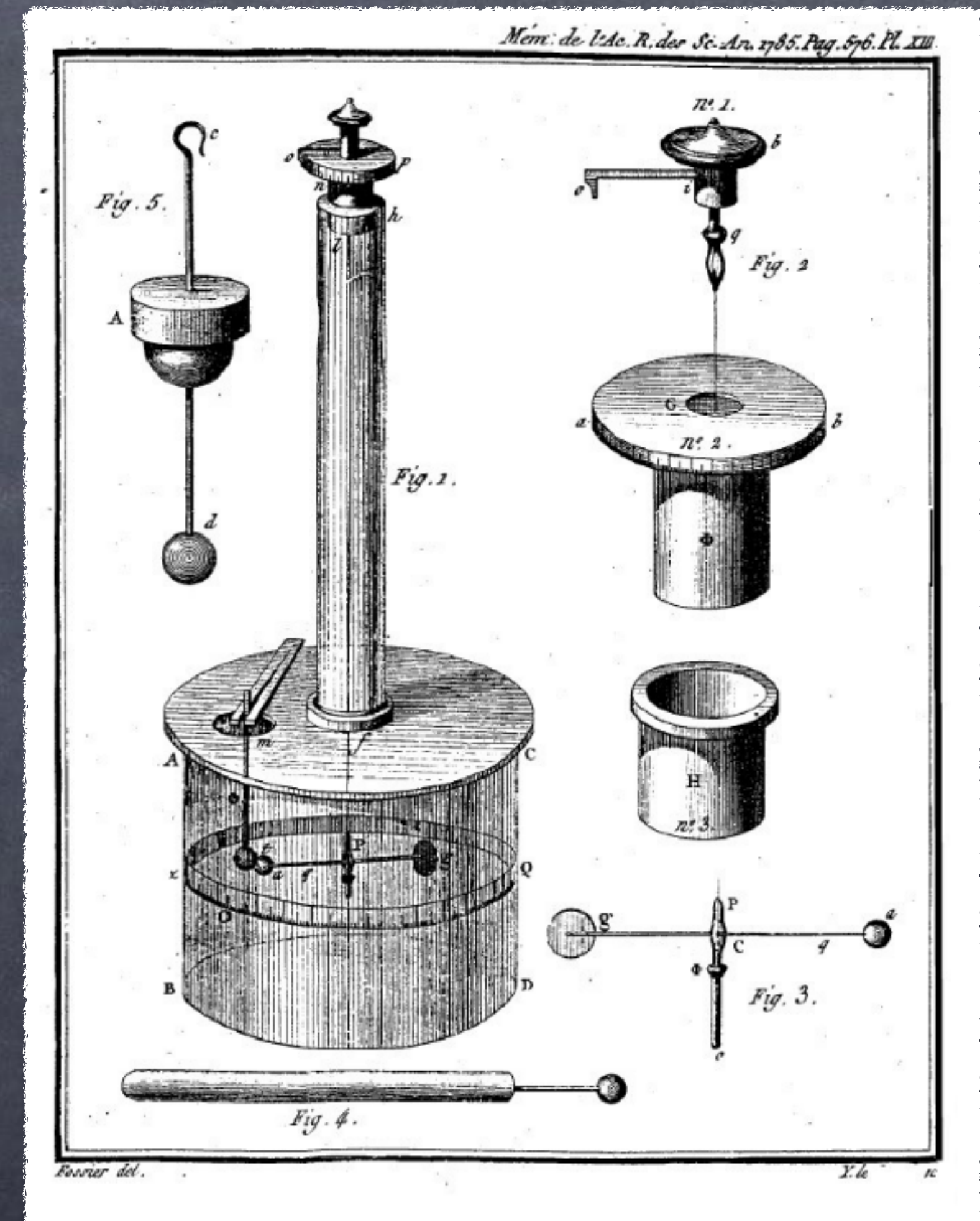
- Sila, ktorou pôsobí nejaký náboj Q sediaci v počiatku na náboj q sediaci v mieste s polohovým vektorom \vec{r}

$$\vec{F} = \frac{1}{4\pi\epsilon} \frac{Q \cdot q}{r^2} \frac{\vec{r}}{r}$$

- Prvý člen je len nejaká čudne zapísaná konštanta
- Ak je súčin $Q \cdot q$ kladný, sila je odpudivá (v smere \vec{r})
ak je záporný, sila je príťažlivá (proti smere \vec{r})

experimentálne overenie

- Pomocou tzv. torziých váh (na lanku zavesená tyčka)
- Ak sa otočí, lanko sa snaží vrátiť do nestočenej polohy. Dá sa tým merať sila.
- Hlavná výhoda: Meria sa vo vodorovnom smere, v ktorom nepôsobí gravitačná sila Zeme. Preto sa takto dajú merať aj veľmi malé sily.

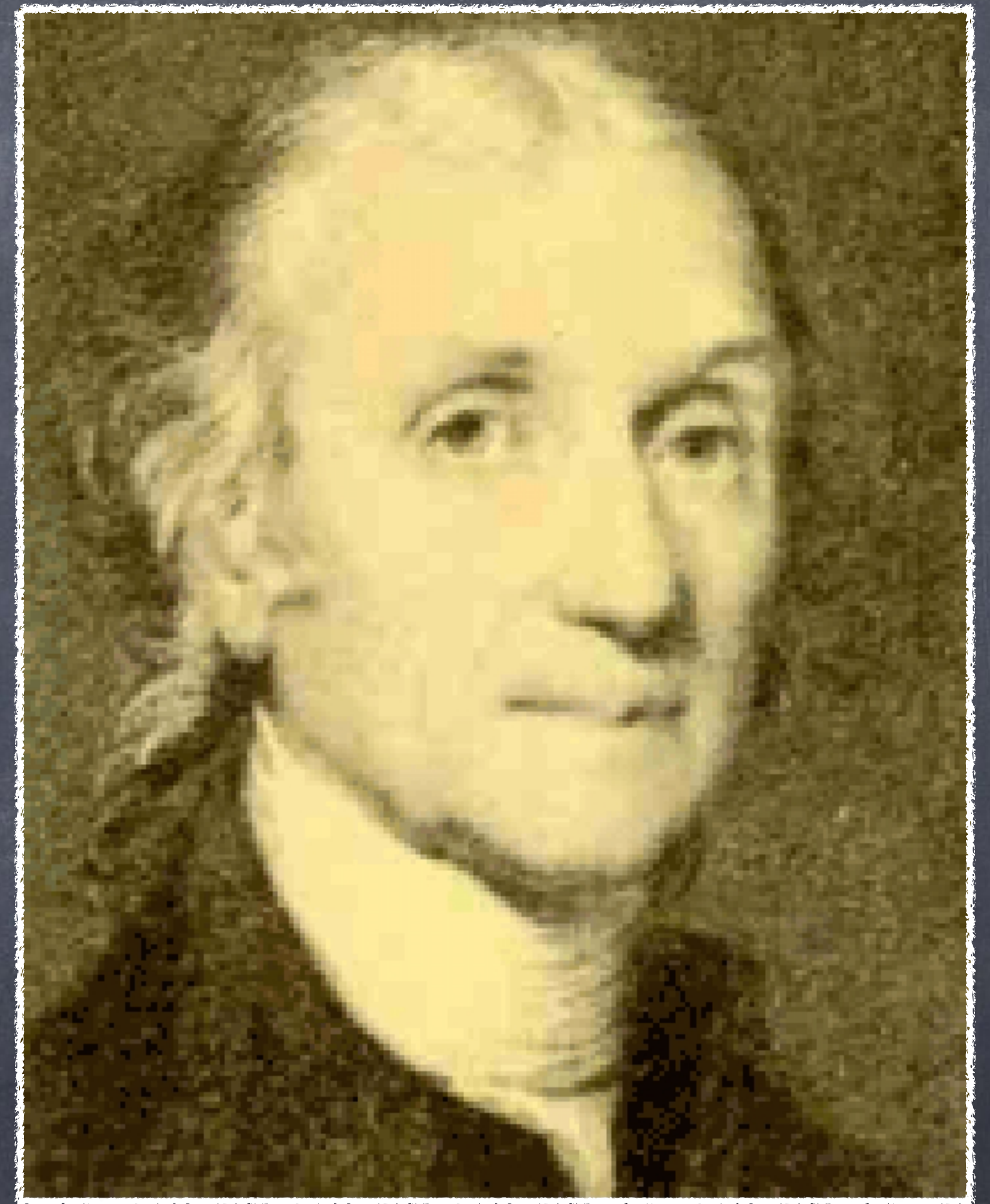
malá odbočka

Anglicko, koniec osemnásteho storočia. K osamelej šope pristupuje muž a ďalekohľadom zastrčeným do diery vyvrtanej v stene pozoruje, čo sa deje vo vnútri. Keď pozorovanie dokončí, vracia sa do domu a dáva si pozor, aby nikoho nestretol.

Tento muž je jedným z najbohatších ľudí Británie. Z matkinej strany je vnukom vojvodu z Kentu, z otcovej strany vnukom vojvodu z Devonshire. Peniaze ho však nezaujímajú. Momentálne ho najviac zaujíma to, čo má zavesené v šope.

Tento muž je súčasne jedným z najväčších
čudákov široko-d'aleko. Vo svojom dome
neznesie takmer nijakých ľudí, celé
služobníctvo tvorí jedna jediná osoba,
s ktorou komunikuje prostredníctvom
písaných odkazov.

Tento muž je navyše v tom, čo robí,
nesmierne skúsený. Má 67 rokov a takmer
celý život sa venoval svojej záľube. A je
v nej naozaj dobrý. Takže hoci o mnohom
z toho, čo urobil, takmer nikto nevie, je
známy a slávny. Ale to, čo má v šope, ho
preslávi viac, než všetko ostatné.

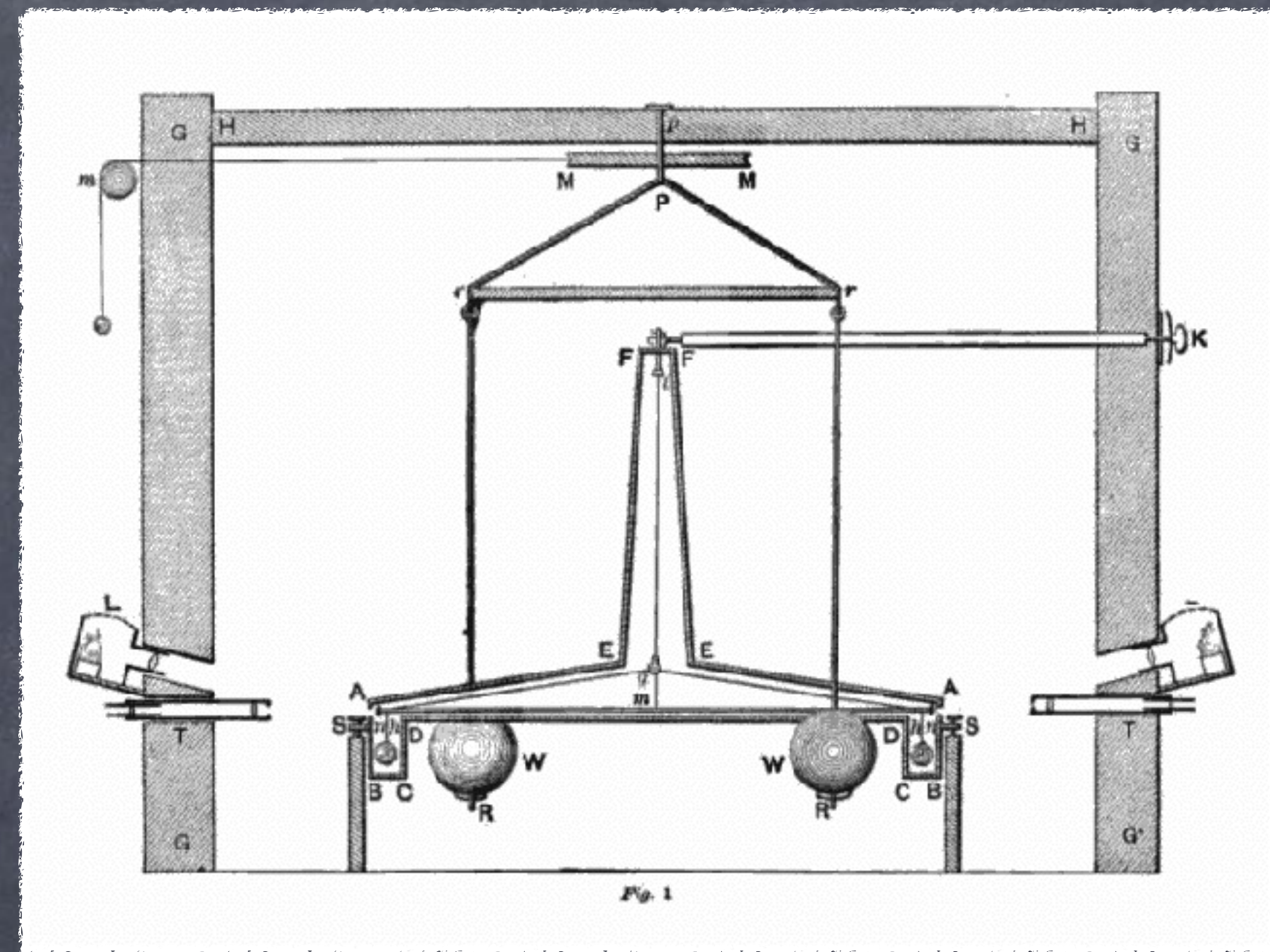

Henry Cavendish, 1731-1810

Štyri prsty tapíra

Čo mal Cavendish v šope?

- Torzné váhy (podľa Coulombovho vzoru, ale veľmi vylepšené), ktorými dokázal odmerať gravitačnú silu medzi dvomi olovenými guľami.
- Z odmeranej sily, zo vzdialenosti guľí a z ich známych hmotností vieme nájsť hodnotu gravitačnej konštanty k .
- A keďže $k \cdot M_z = g \cdot R_z^2$ (pozri minulú prednášku), vieme vypočítať samotné M_z .
Čiže Cavendish odvážil Zem.

koniec malej odbočky

dôležitý pojem: silové pole

- Ak sedí teleso s hmotnosťou M a nábojom Q v počiatku, potom kamkoľvek umiestnime iné teleso s hmotnosťou m a nábojom q , budú naň pôsobiť sily $m \cdot \vec{G}$ a $q \cdot \vec{E}$, kde

$$\vec{G} = -K \frac{M}{r^2} \frac{\vec{r}}{r} \quad \vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon} \frac{Q}{r^2} \frac{\vec{r}}{r}$$

- Funkcie $\vec{G}(\vec{r})$ a $\vec{E}(\vec{r})$ nazývame silovými poľami resp. intenzitami silových polí (gravitačného a elektrického)

premyslite si

- Ak sa náboj q_1 nachádza v mieste \vec{r}_1 a náboj q_2 v \vec{r}_2 , potom Coulombova sila pôsobiaca na druhý náboj je

$$\vec{F} = \frac{1}{4\pi\epsilon} \frac{q_1 \cdot q_2}{|\vec{r}_2 - \vec{r}_1|^2} \frac{\vec{r}_2 - \vec{r}_1}{|\vec{r}_2 - \vec{r}_1|}$$

- Aká je intenzita elektrického poľa od náboja q_1 ?
- Ako je to v prípade gravitačného poľa?

magnetické pole

- Podobne sa dá zaviesť aj magnetické pole $\vec{B}(\vec{r})$
- Ako vyzerá sila pôsobiaca na náboj q pohybujúci sa rýchlosťou \vec{v} v elektrickom a magnetickom poli?
To zistil v roku 1895 (čiže prekvapujúco neskoro)
Hendrik Lorentz (Nobelova cena 1902)
- Zaujímavosť: J. J. Thompson (Nobelova cena 1906) na to prišiel už v roku 1881, ale mal tam chybný faktor $1/2$

Lorentzova síla

$$\vec{F} = q\vec{E} + q\vec{v} \times \vec{B}$$

- Bežné magnetické polia bývajú podstatne slabšie ako elektrické polia, preto často dominuje elektrické pole (vd'aka tomu v tejto chvíli nepotrebujeme vedieť, ako presne je definovaný takzvaný vektorový súčin $\vec{v} \times \vec{B}$)
- Elektrické pole nemusí byť dané Coulombovým zákonom (vo všeobecnosti je dané Maxwellovými rovnicami), ale časť daná Coulombovým zákonom je často dominantná

неповинная домашняя работа

- ak má magnetické pole smer osi z, potom magnetická sila má zložky

$$F_x = q \cdot v_y \cdot B$$

$$F_y = -q \cdot v_x \cdot B$$

- napíšte program na počítanie pohybu v homogénnom magnetickom poli (nakreslite trajektóriu v rovine xy)

- pomocou programu nájdite pohyb v skrížených homogénnych poliach (elektrické v smere osi y, magnetické v smere osi z)

ključová časť programu:

$$a_{x_n} = q v_{y_n} B / m$$

$$a_{y_n} = q (E - v_{x_n} B) / m$$

$$x_{n+1} = x_n + v_{x_n} * dt$$

$$z_{n+1} = z_n + v_{z_n} * dt$$

$$v_{x_{n+1}} = v_{x_n} + a_{x_n} * dt$$

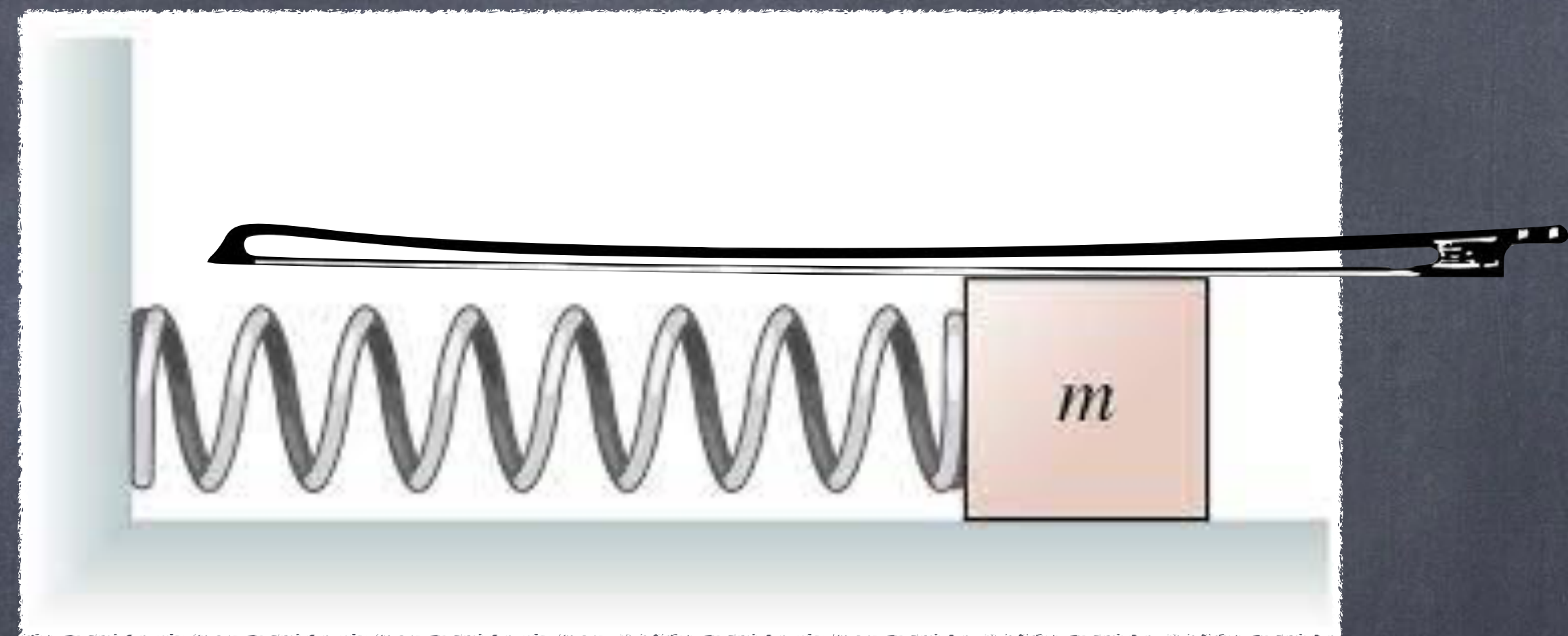
$$v_{z_{n+1}} = v_{z_n} + a_{z_n} * dt$$

prakticky všetko

- Skoro všetko okolo nás je dôsledkom Lorentzovej sily a z nej najmä Coulombovej sily
- Spolu s kvantovou mechanikou je Coulombova sila zodpovedná za chemickú väzbu aj za štruktúru látok (tuhé látky, kvapaliny, plyny)
- Je tiež zodpovedná za interakcie medzi látkami, ktoré sa prejavujú napríklad ako elastické sily, kontaktné sily, odpor prostredia, trenie, ...

teliesko na pružinke

- výborný ilustračný príklad pôsobenia rôznych síl, ktoré sú dôsledkami elektrických síl
- samotná pružina (elastická) pôsobenie podložky (kontaktná) tlmenie (odpor vzduchu, trenie)
- a čo sa stane, keď budeme po teliesku zvrchu t'ahať husľový sláčik? čo vlastne robí sláčik?

- kvalitatívne porozumenie: Jeden výdych koňa
- kvantitatívne porozumenie: programy v pythone

elastická síla

- Vo všeobecnosti komplikovaná, ale v niektorých situáciách je dominantný člen jednoduchý
- Síla, ktorou pôsobí mierne stlačená alebo rozťahnutá tyč (prierez S , dĺžka l , predĺženie Δl) na svojich koncoch má smer tyče a veľkosť danú Hookovým zákonom

$$F = E \cdot S \cdot \frac{\Delta l}{l}$$

- Konštanta E sa nazýva Youngov modul pružnosti

нєрoвиннá úloha tu a teraz

- pri kmitaní pružiny sa skutočná dĺžka zvinutej pružiny mení len málo, takže sa zvykne považovať za nemennú

- predĺženie pružiny je úmerné výchylke telieska

- $$F = -\frac{E \cdot S}{l} \Delta l = -k \cdot x$$

- znamienko mínus je tam kvôli správnej orientácii sily

- napíšte kľúčovú časť programu pre počítanie

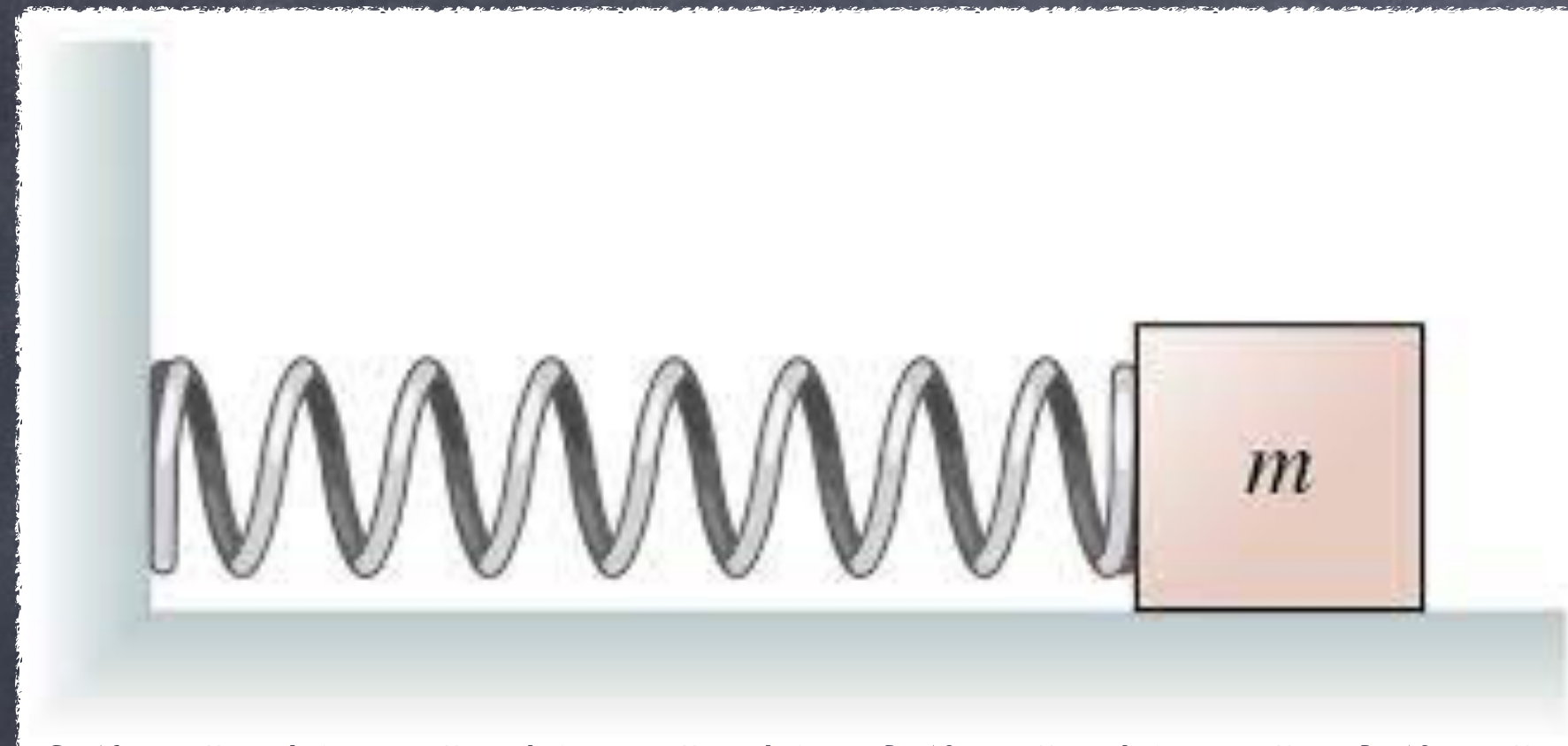
- mali by ste mať toto:

$$a_n = -k x_n / m$$

$$x_{n+1} = x_n + v_n * dt$$

$$v_{n+1} = v_n + a_n * dt$$

oscilátor na řadě

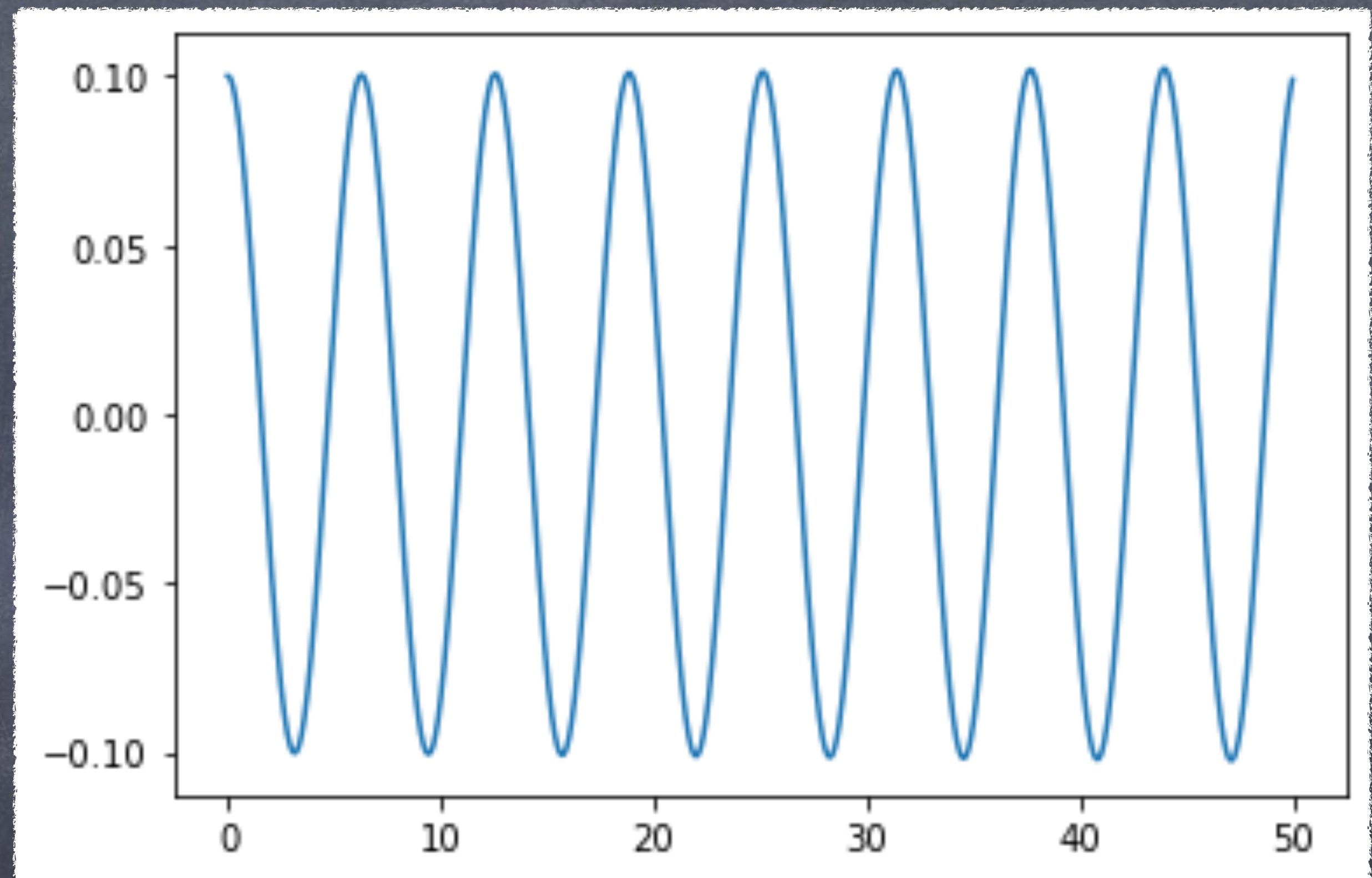

- nulové tření
- nulový odpor vzduchu

$$a_n = -k x_n / m$$

$$x_{n+1} = x_n + v_n * dt$$

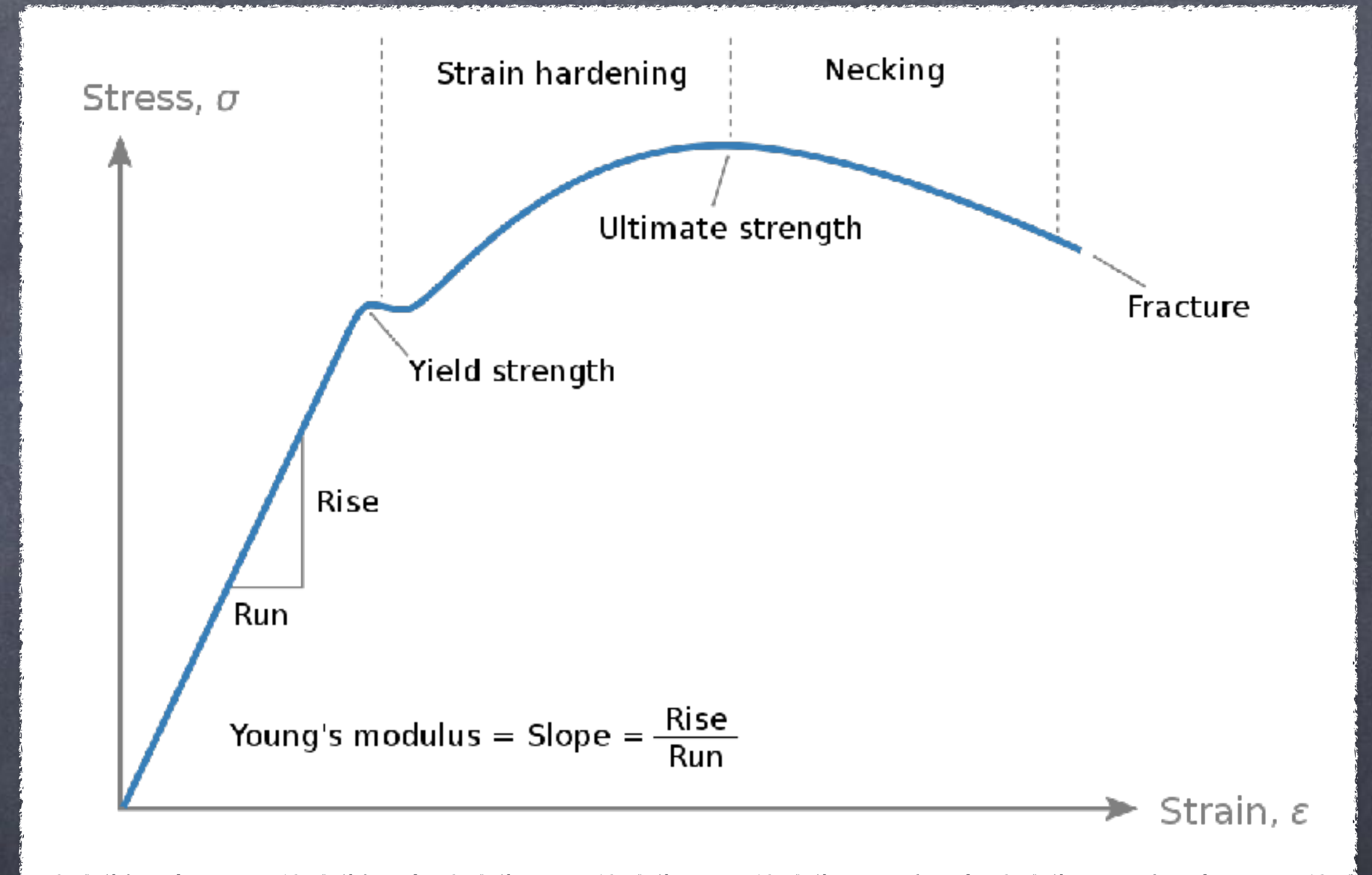
$$v_{n+1} = v_n + a_n * dt$$

$$m=1 \quad k=1 \quad x_0=0.1 \quad v_0=0$$

nepovinné poznámky k pružnosti

- uvedená lineárna závislosť je len priblížením skutočnej závislosti, pričom priblíženie je dobré len v určitom intervale hodnôt príslušných veličín
- malé deformácie pružného telesa nemusia spočívať len v stláčaní a natáhaní, môže ísť aj o tzv. deformácie v šmyku (nerovnaké posunutia) alebo o skrútenia - pre každý typ malej deformácie platí osobitný Hookov zákon

typická závislosť napätia $\sigma = F/S$
od relatívneho predĺženia $\epsilon = \Delta l/l$

síla odporu prostředí

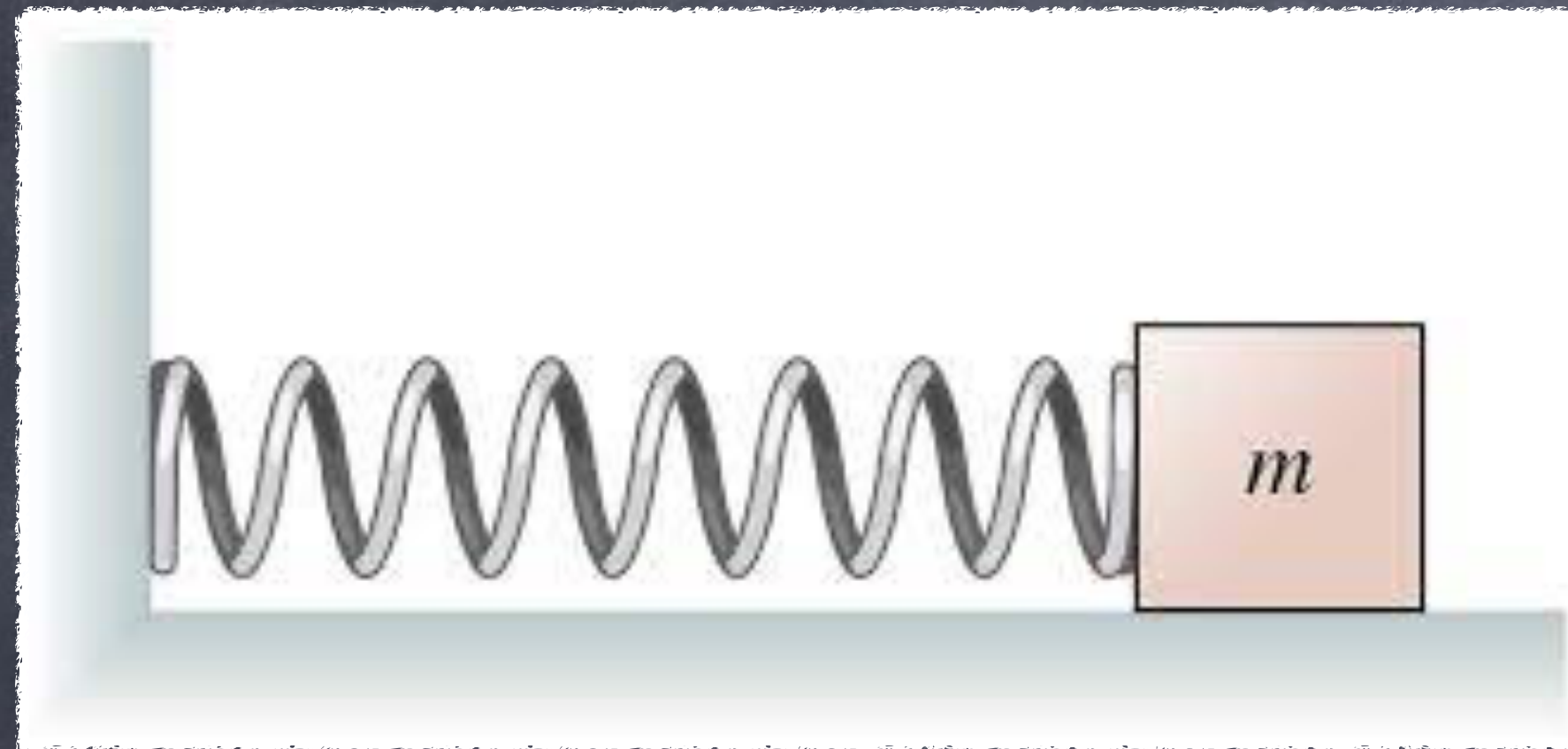
- Vo všeobecnosti velmi komplikovaná, ale pro malé rychlosti je dominantní člen velmi jednoduchý
- Naozaj malé rychlosti

$$\vec{F} = -\gamma \cdot \vec{v}$$

- Trochu větší rychlosti (v poměrně širokém intervalu)

$$\vec{F} = -\alpha \cdot v \cdot \vec{v}$$

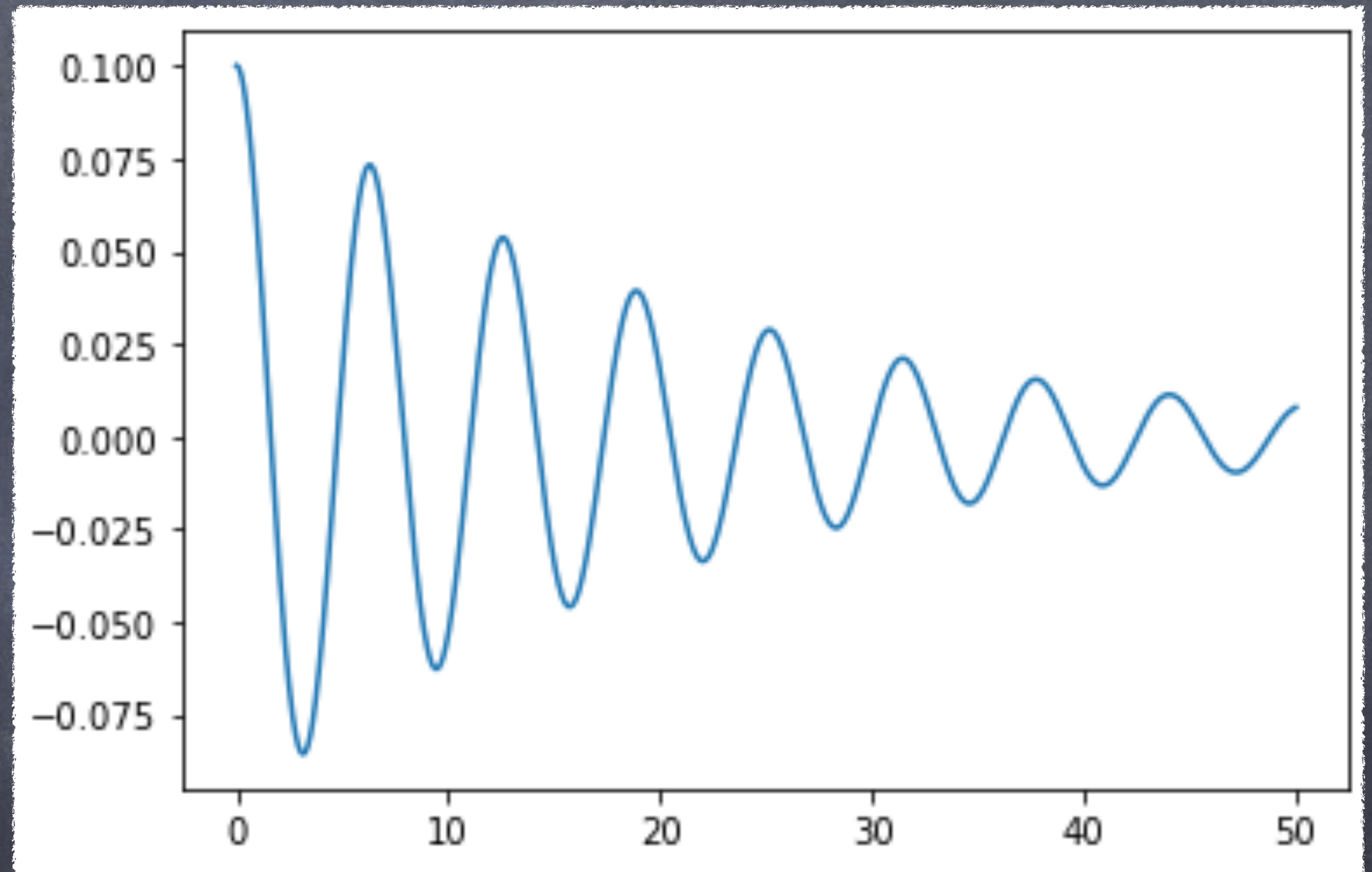
Elementárny oscilátor na ľade

- nulové trenie
- malý odpor vzduchu
- $a_n = (-k x_n - \gamma * v_n) / m$

$$x_{n+1} = x_n + v_n * dt$$

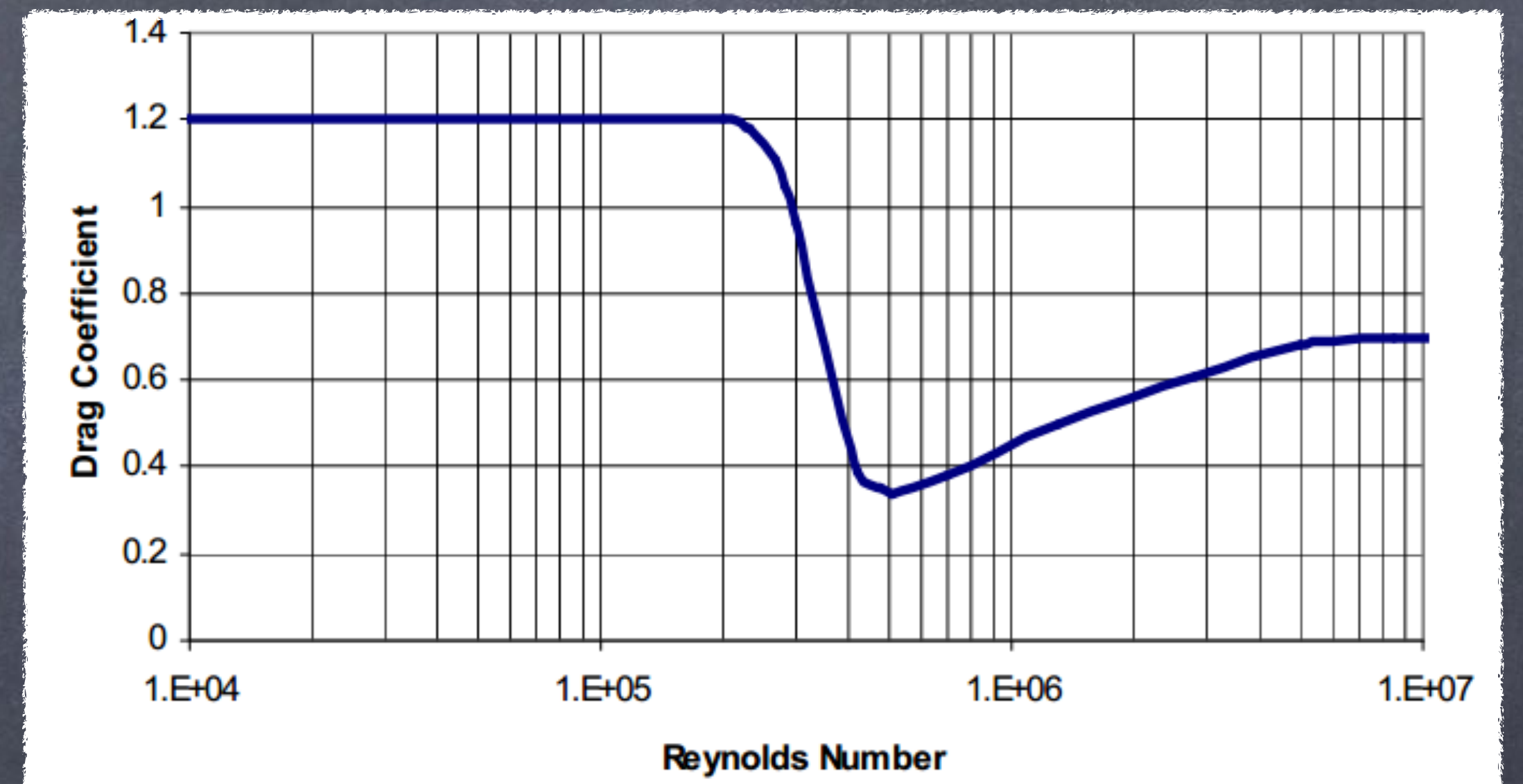
$$v_{n+1} = v_n + a_n * dt$$

$$m=1 \quad k=1 \quad \gamma=0.1 \quad x_0=0.1 \quad v_0=0$$

nerovinná poznámka k odporu

- koeficient α sa často zapisuje ako $\alpha = \frac{1}{2} \rho A \cdot c_d$ (ρ je hustota prostredia, A je plocha prierezu telesa v smere kolmom na rýchlosť a c_d sa nazýva koeficient odporu (drag coefficient))
- relatívna rýchlosť telesa a prostredia sa zvykne charakterizovať pomocou tzv. Reynoldsovho čísla $Re = v \cdot L / \mu$ kde v je tá relatívna rýchlosť, L je typický lineárny rozmer telesa (napr. polomer gule) a μ je viskozita.

typická závislosť koeficientu odporu od Reynoldsovho čísla (jednoduchý vzťah $F = \alpha \cdot v^2$ s konštantným α platí iba pre dostatočne malé Re , čiže aj v)

tracia sila

- Vo všeobecnosti dost' komplikovaná, ale dominantný člen veľmi jednoduchý, závisiaci len od takzvanej normálovej sily (kolmej na styčnú plochu)

- Kinetické trenie (pohybujúce sa teleso):

veľkosť $F = f_k \cdot N$ smer proti smeru rýchlosti

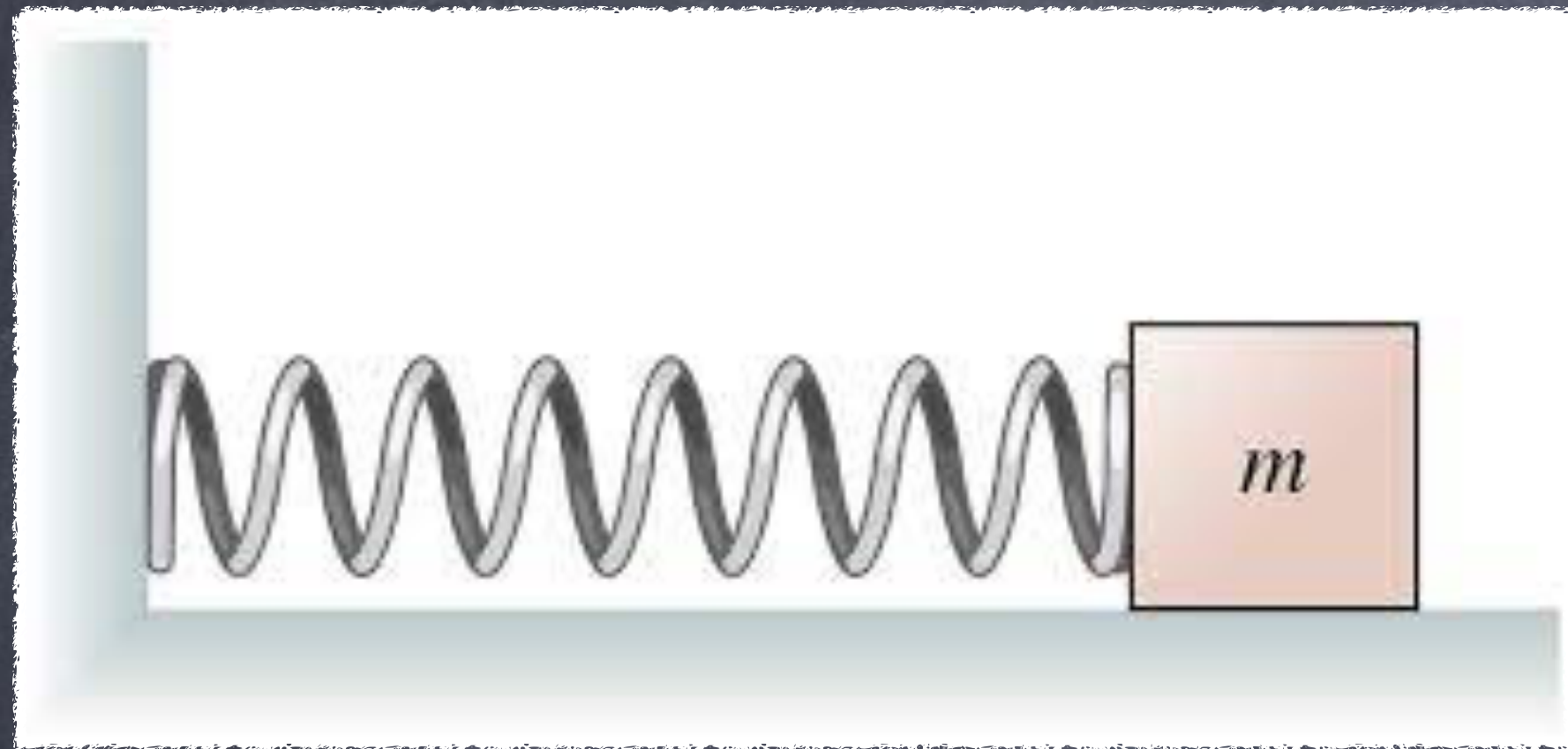
$$\vec{F} = -f_k \cdot N \cdot \frac{\vec{v}}{v}$$

- Statické trenie (stojace teleso):

veľkosť aj smer také, aby nenastal pohyb, pričom ale

$$F \leq f_s \cdot N$$

Elmény oscilátor s trevím

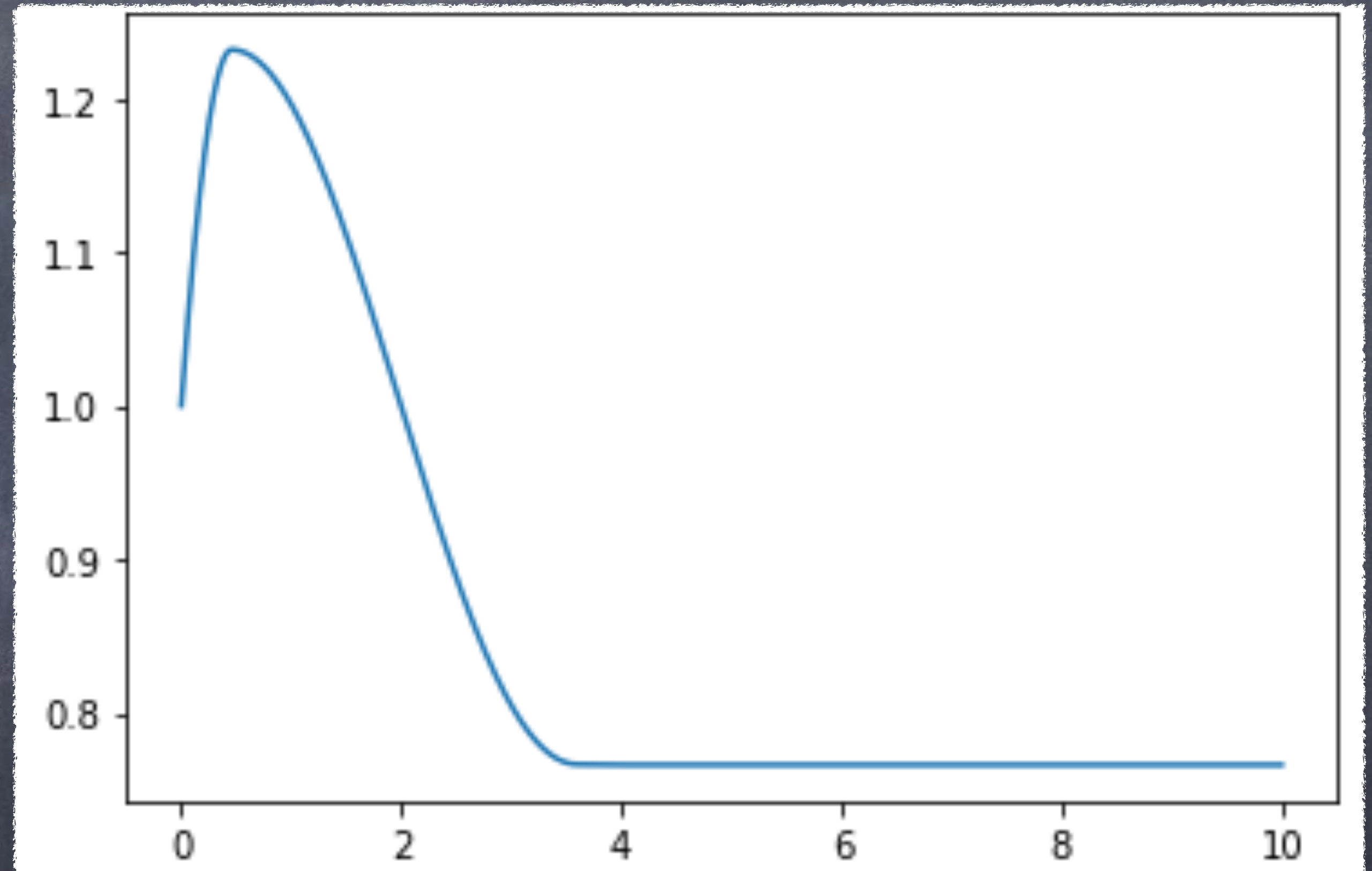

if $\text{abs}(v[n]) < \text{eps}$ and $\text{abs}(k*x[n]) < f_s*m*g$:

$$a[n] = 0.$$

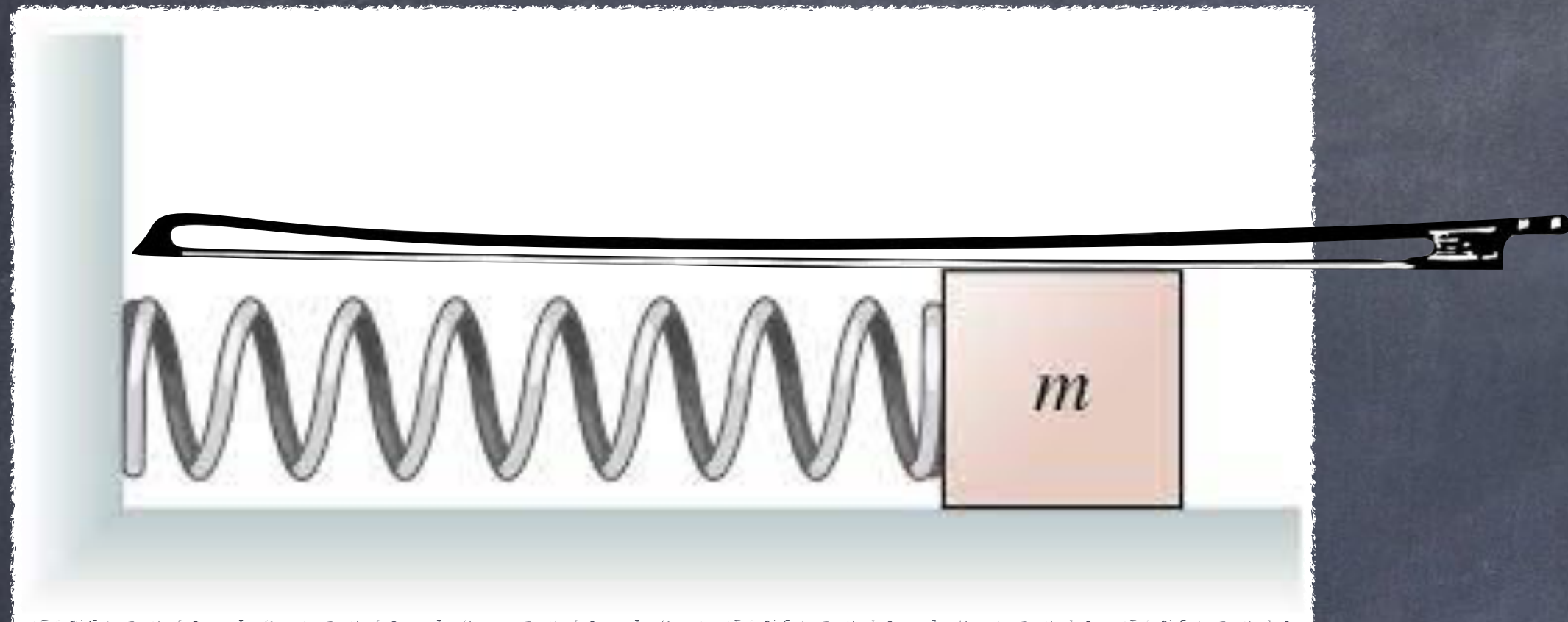
else:

$$a[n] = (-k*x[n] - \text{gamma}*v[n] - f_k*m*g*\text{sgn}(v[n]))/m$$

$$m=1 \quad k=1 \quad \gamma=0.1 \quad x_0=1 \quad v_0=1$$
$$f_k=0.1 \quad f_s=0.3$$

oscilátor na řadě + sláček

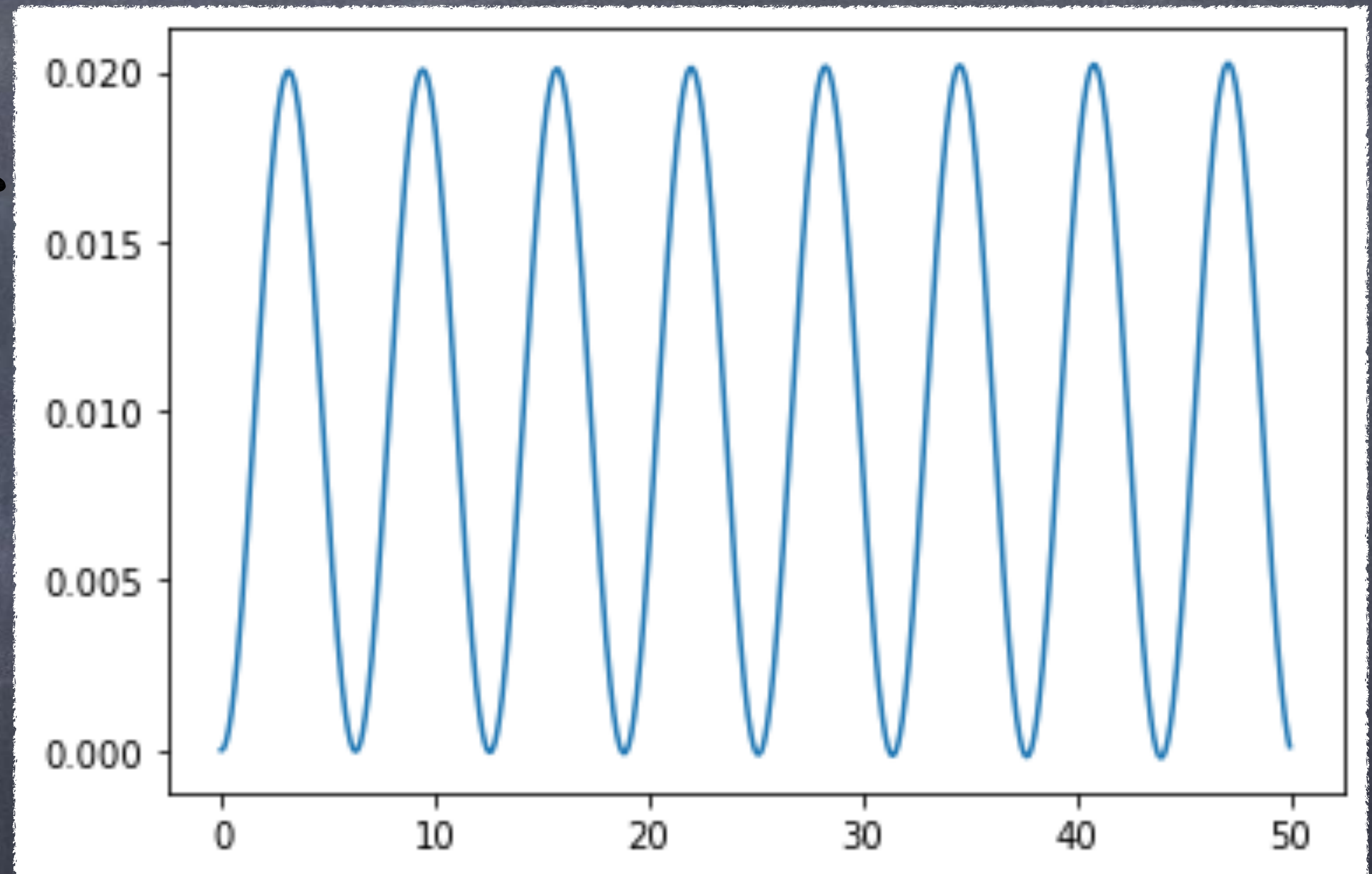

if $\text{abs}(v[n]-u) < \epsilon$ and
 $\text{abs}(-k*x[n]-\text{gamma}*v[n]) < f_s*F_n$:

$$a[n]=0.$$

else:

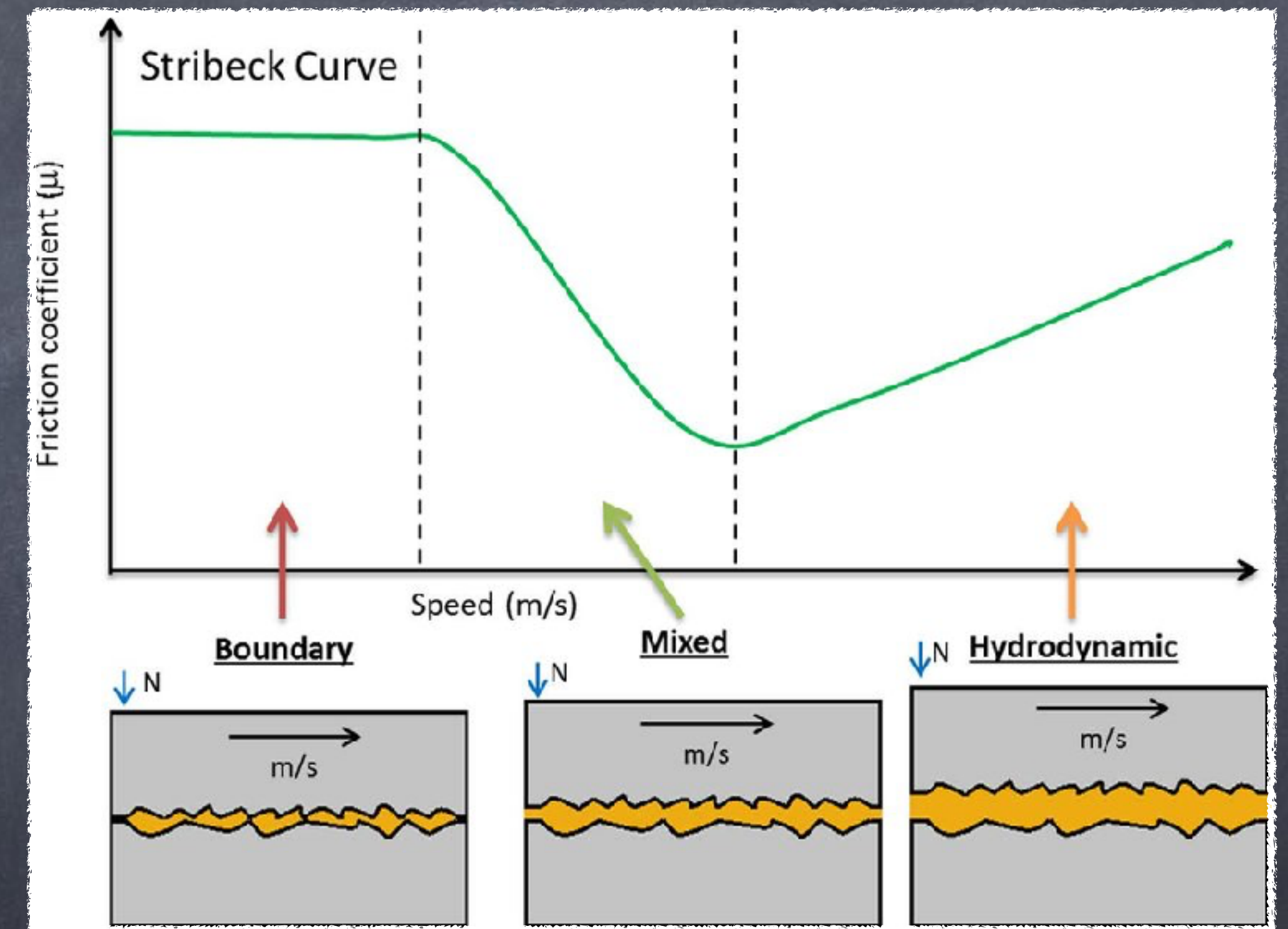
$$a[n]=(-k*x[n]-\text{gamma}*v[n]+f_k*F_n*\text{sgn}(u-v[n]))/m$$

$$m=1 \quad k=1 \quad \gamma=0 \quad x_0=0 \quad v_0=0$$
$$f_k=0.1 \quad f_s=0.3$$

nerovinné poznámky k treniu

- veľmi zaujímavým príkladom súhry statického a kinetického trenia je husľový sláčik (pozri napr. článok Čo tam robí sláčik? z knihy Jeden výdych koňa, ktorý je k dispozícii aj v materiáloch k tejto prednáške)
- závislosťou trenia od rôznych vecí, od ktorých v tých najjednoduchších prípadoch nezávisí (napr. rýchlosti) sa zaoberá celá jedna inžinierska oblasť, takzvaná tribológia

typická závislosť kinetického koeficientu trenia od rýchlosti

kontaktná sila

- Pri kontakte dvoch telies vznikajú komplikované elastické sily, ktoré sa často prejavujú len celkom nepatrnými deformáciami a ktorých výsledkom sú také sily, aby ani jedno teleso nepustilo to druhé teleso na svoje miesto.
- Všetelijaké podložky, mantinely, naklonené roviny a podobne teda vytvárajú také sily (elastickéj povahy), ktoré bránia iným telesám preniknúť dovnútra.

Čo sme sa naučili (veľmi dôležité zhrnutie)

- Pohyb telies vieme predpovedať metódou krok za krokom
- V tejto metóde potrebujeme poznať zrýchlenie a to získame zo zákona sily zapísaného ako $\vec{a} = \vec{F}/m$
- Na získanie zrýchlenia potrebujeme poznať pôsobiace sily. Tých nie je veľa. V podstate len gravitačná, elektrická a magnetická. Iné sily (trenie, odpor, pružnosť) sú vlastne iba dôsledkami elektrických síl. Vo všeobecnosti sú komplikované, ale často sú pomerne jednoduché. Nám v tomto kurze stačí vedieť predpovedať pohyb pre tie jednoduché prípady.

upútavka na záver

- Týmto je ukončená prvá časť kurzu mechaniky, venovaná metóde "krok za krokom"
- Nasledovať bude druhá časť, v ktorej sa naučíme riešiť Newtonovu pohybovú rovnicu (zákon sily) Newtonovou metódou "celý pohyb naraz". Pôjde o základnú a najdôležitejšiu matematickú metódu celej fyziky.